Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda Aurea - Cod. Aug. perg. 256

Jacobus <de Voragine>

[S.l.], [14. Jahrh.]

De sancto Allexio

urn:nbn:de:bsz:31-66161

Visual Library

et sic martyrii coronam suscepit. Passa est autem XIII kal. iulii ut in eius hystoria invenitur: alibi legitur quod III idus iulii. De hac virgine quidam sanctus sic dicit: Beata margareta fuit timoris dei plena, iustitia predita, religione operta, compunctione perfusa, honestate laudabilis, patientia singularis. nichil quod contrarium christiane religionis inveniebatur: odiosa patri suo, dilecta domino ihesu christo.

De sancto alexio

Alexius fuit filius eufemiani nobilissimi romani et in aula imperatoris primi, cui tria milia puerorum assistebant qui zonis aureis cingebantur et vestimentis sericis induebantur. Erat autem predictus eufemianus valde misericors et singulis diebus in domo sua tres mense pauperibus orphanis, peregrinis et viduis parabantur. Quibus strenue serviebat et hora nona ipse cum viris religiosis cibum in timore domini capiebat. Cuius uxor nomine aglaes eiusdem propositi et religionis erat. Cum autem filium non haberet, ad preces eorum suas contulit eis dominus filium, post quem ipsi deinceps in castitate vivere firmaverunt. Traditur igitur puer liberalibus disciplinis, cumque omnibus philosophie artibus ipse floreret et iam ad pubertatem etatem venisset, puella sibi de domo imperiali eligitur et ei in coniugem copulatur. Venit igitur nox in qua cum sponsa suscepit secreta silentia. Tunc sanctus iuvenis sponsam suam cepit in dei timore instruere ac ipsam ad virginitatis provocare pudorem. Deinde anulum suum aureum et caput balthei quo cingebatur sibi servanda tradidit dicens: Suscipe hec et serva donec deo placuerit et deus sit inter nos. Post hec de substantia sua accipiens ad mare descendit. Et ascendens occulte navem laodiceam usque devenit inde pergens in edissam civitatem syrie pervenit, ubi ymago domini nostri ihesu christi sine humano opere facta in syndone habebatur. Quo perveniens omnia que secum detulerat pauperibus distribuit et vestimenta alia induens cum ceteris pauperibus in atrio dei genitricis marie sedere cepit. De elemosinis autem quantum sibi sufficere poterat retinebat, cetera vero aliis pauperibus erogabat. At pater de recessu filii mirum in modum ingemiscens per universas mundi partes pueros suos misit qui eum inquirerent diligenter. Quorum dum aliqui ad edissam civitatem venissent, ab eo cogniti sunt, ipsi eum minime cognoscentes eidem cum ceteris pauperibus elemosinam tribuerunt. Quos ille accipiens deo gratias egit dicens: Gratias tibi ago domine quod a servis meis elemosinam recipere me fecisti. Reversi pueri patri nuntiaverunt quod nusquam valeat reperiri. Mater igitur sua a die recessus sacco in pavimento cubiculi stravit, ubi eiulans lamentabiles voces dabat dicens: Hic semper in luctu manebo donec filium meum recuperavero. Sponsa vero ad socerum suum dixit: Donec audiam de sponso meo dulcissimo instar turturis solitaria manebo tecum. Cum igitur alexius in predicto atrio decem et septem annis in dei servitio permansisset, ymago tandem beate virginis que ibi erat custodi ecclesie dixit: Fac introire hominem dei quia dignus est regno celorum et spiritus dei requiescit super eum. Nam oratio eius sicut incensum in conspectu dei ascendit. Cum autem custos de quo diceret ignoraret, iterum dixit ei: Ille qui sedet foris in atrio ipse est. Tunc custos festinus exiit et ipsum in ecclesiam introduxit. Quod dum cunctis innotesceret et ab hominibus venerari cepisset, humanam gloriam fugiens inde recessit et laodiceam veniens

ubique navem ascendisset cum in Tharsum
Cilicie vellet pergere. disponente deo
navis a ventis pulsa in Romanum por-
tum devenit. Quod cernens Alexius
ait intra se. In domo patris mei igno-
tus manebo nec alteri honerosus ero.
patrem vero a palacio redeuntem mul-
titudine obsequentium circumdatum obvi-
am habuit ac post eum clamare cepit.
Serve dei me peregrinum in domo tua susci-
pi iubeas et de micis mense tue
me nutriri facias ut tui quoque peregri-
ni dominus dignetur misereri. Quod au-
diens pater ob amorem filii sui eum suscipi
iussit et locum proprium in domo sua tri-
buit et cibum de mensa sua ei statu-
it et ministrum proprium deputavit. Ip-
se autem orationibus perseverabat et corpus
suum ieiuniis et vigiliis macerabat. Fa-
muli autem domus ipsum deridebant et aquam
utensilium domus super eius caput fre-
quenter fundebant. Sed ipse ad omnia
paciens valde erat. Alexius xvii
annis in domo patris ignotus perman-
sit. Videns autem per spiritum quod appropinquaret
terminus vite sue cartam cum atramento
peciit et totum ordinem vite sue conscrip-
sit ibidem. Dominica igitur die post mis-
sarum sollempnia in sanctuario vox de celo
insonuit dicens. Venite omnes qui
laboratis et onerati estis et cetera. Quod audientes omnes
in facies suas territi ceciderunt. Et ecce
vox secundo dicens. Querite hominem
dei ut oret pro Roma. Querentibus il-
lis et minime invenientibus iterum dicitur
in domo Eufemiani querite. Requi-
situs ille nescire se dicebat. Tunc
imperatores Archadius et Honorius
una cum pontifice Innocentio ad
domum predicti viri venerunt. Et ecce

minister Alexii ad dominum suum venit dicens.
Vide domine ne iste peregrinus noster sit quia mag-
ne vite et pacientie homo est. Currens igitur
Eufemianus eum defunctum invenit et vul-
tum eius ut vultum angeli rutilantem
vidit et voluit cartam quam in manu ha-
bebat [illegible] accipere sed nequivit. Ex-
iens igitur [illegible] imperatoribus
et pontifici retulisset et illi ad eum intran-
tes dixerunt. Etsi nos peccatores sumus
regni tamen gubernacula gerimus et hic cura
universalis regiminis pastoralis. Da
igitur nobis cartam ut sciamus que in ea
scripta sunt. Et accedens pontifex car-
tam in manu accepit et statim eam sibi
dimisit fecitque eam legi coram omni populo et
multitudine et patre ipsius. At Eufemia-
nus hec audiens nimio timore conturba-
tus obstupuit et factus exanimis resolu-
tisque viribus in terram cecidit. Cum vero
ad se aliquantulum rediisset vestimenta
sua scidit cepitque canos capitis sui
evellere. barbam trahere atque semet
ipsum discerpere ac super filium suum corru-
ens exclamabat. Heu me fili mi quare
sic me contristasti et per tot annos in do-
lores et gemitus incussisti. Heu me
miserum quod video te custodem senec-
tutis mee in grabato iacentem et non
loquentem mihi. Heu me quale de cetero so-
lacium habebo. Mater vero hec audi-
ens quasi leena rumpens rete ita scis-
sis vestimentis ruens. coma dissoluta
ad celum oculos levabat et cum pre nimia
multitudine ad sanctum corpus adire non posset
clamavit dicens. Date aditum mihi
ut videam filium meum ut videam consolato-
rem anime mee qui suxit ubera mea. Et cum per-
venisset ad corpus incubans super illud
clamabat. Heu me fili mi lumen oculorum

mea. Quare sic nobis fecisti. Quare tam crudeli
ter nobiscum egisti. Videbas patrem tuum et
me miseram lacrimantes et non ostendebas
te ipsum nobis. Servi tui te iniuriabant et tu
sustinebas. Et iterum atque iterum prosterne
bat se super corpus et nunc brachia super
illud expandebat nunc vultum angelicum
manibus contrectabat osculans clamabat: Plorate
mecum omnes qui adestis quia per XVII annos
eum in domo mea habui et non cognovi
quod unicus esset. Servi igitur eum conuicia
bantur et alapis percutiebant. Heu me
quis dabit oculis meis fontem lacrimarum
ut plangam die ac nocte dolorem animae
meae. Sponsa vero eius induta veste a
driatica accurrit plorans et dicens: Heu
me quia hodie desolata sum et apparui vi
dua. Iam non habeo in quem prospiciam nec in
quem oculos meos levem. Nunc ruptum est
speculum meum et periit spes mea. Amodo
coepit dolor qui finem non habet. Populus autem
audiens haec lacrimabiliter flebat. Tunc
pontifex cum imperatoribus posuerunt corpus
in honorato feretro et duxerunt in medium
civitatem et nuntiatum est populo inventum
esse hominem dei quem civitas tota quaerebat.
Et omnes obviam currebant sancto. Si quis autem
corpus illud sanctissimum tangebat pro
tinus curabatur. Caeci visum recipiebant. De
moniaci liberabantur et omnes infirmi quacumque
infirmitate detenti tacto corpore
sancto curabantur. Imperatores autem tanta
mirabilia videntes coeperunt per se cum
pontifice lectum portare ut et ipsi sancti
ficarentur ab eodem corpore sancto. Tunc
imperatores iusserunt copiam auri et
argenti in plateis spargi ut turbe
occuparentur amore pecuniae et
sinerent corpus sanctum perduci ad ecclesiam. Sed plebs
amore pecuniae deposito magis ac ma
gis ad tactum sanctissimi corporis irruebant
et sic cum magno labore ad templum sancti Bo
nifacii martyris ipsum tandem perduxerunt et
ibi VII diebus in laudibus dei persisten
tes operati sunt monumentum ex auro et gem
mis et lapidibus pretiosis in quo sanctis
simum corpus cum magna veneratione collo
carunt. De ipso quoque monumento tam
suavissimus odor flagravit ut omnibus
videretur aromatibus plenum. Obiit autem
XVI. Kal. augusti circa annos domini
CCC.XC.VIII. De sancta Praxede virgine

Praxedis virgo fuit soror beatae po
tentianae ... sorores sancti do
nati ... ab apostolis in fide
eruditi ... persecutione fervente
corpora multorum christianorum sepelissent et
facultate quieverunt circa annos domini
.C.LX. sub marco antonino imperatore. De sancta

Maria magdalena

Maria interpretatur amarum
mare vel illuminatrix vel illu
minata. Per haec tria intelliguntur tres
partes optime quas elegit scilicet partem paenitentiae
partem contemplationis interioris et partem cae
lestis gloriae. De qua triplici parte intelli
gitur quod dicit dominus: Maria optimam partem elegit
etc. Prima enim pars non auferetur rati
one finis quae est consecutio beatitudinis.
Secunda ratione continuitatis, quia
contemplatio viae continuatur cum con
templatione patriae. Tertia ratione
suae aeternitatis. In quantum ergo elegit op
timam partem paenitentiae dicitur amarum mare quia
ibi multam amaritudinem habuit quod
patet quia ibi tot lacrimas effudit
quod inde pedes domini lavit. In quantum ele
git optimam partem contemplationis
interioris dicitur illuminatrix quia ibi hausit
avide quod postmodum effudit habunde